

ската столица, съ благословията на патриарха. Подкрепянь отъ руситѣ и френцитѣ, той е добре гледанъ и отъ Портата. Личенъ противникъ му е само князь Стефанъ Богориди, който неочаквано желае сега да се тури на чело на черковното настоятелство и който интригува предъ Високата порта, че Екзархъ билъ руско орждие... И че Екзархъ нито знае мърка въ честолюбивитѣ си домогвания, нито се бои да стане смѣшенъ, показва обстоятелството, дето по-късно, следъ освобождението на България, той се явява чрезъ особена прокламация, изпратена отъ Парижъ, — кандидатъ за княжеския тронъ въ отечеството си!

Селимински долавя правилно неустановения характеръ на Екзарха, склоненъ къмъ политически авантюри и рѣзка промѣна на тактиката си, и несериозността на опититѣ му за извоюване на правдини за българитѣ. И както въ Атина той се бори противъ грѣкоманията на частъ отъ българската колония и напжтва къмъ полезни национални почини съзнателната и патриотична младежъ, така въ Парижъ той ще реагира противъ лековѣрнитѣ надежди на нѣкои сънародници, подведени отъ единъ завѣянъ патриотъ, който по-късно бива завладѣнъ и отъ грандомания. Гдето и да се намира, при каквито условия и да е поставенъ, всѣкога Селимински ще изпълни дълга си, ратувайки за правилна насока на българското дѣло и противопоставяйки се енергично на заблудени чужди агенти или на наивни утописти, които дори при чисти подбуди могатъ да правятъ пакости на българщината. Екзарха, съ мнимата му благородна титла, той демаскира тъкмо тъй, както и други самозвани покровители на народа ни по-късно, поставили своитѣ лични интереси надъ великото общо дѣло или изкористили това дѣло за своитѣ частни цели и нужди.

Въ Парижъ Селимински заваря да живѣятъ като хора на науката българитѣ Атанасъ Богориди, братъ на князь Стефанъ Богориди, отъ Котелъ, Никола Савовъ Пиколо отъ Търново, Василь Михайловъ отъ Сливенъ и Петъръ Беронъ отъ Котелъ. Година и половина преди това тукъ е завършилъ юридическото си образование Гавриилъ Кръстовичъ, а по-късно Ст. Чомаковъ идва да се специализира по медицина, откакъ е завършилъ въ Италия. За тия двамина българи Селимински не споменува нищо, когато говори за пребиванието си въ